

Arbejdsark til Folkedrab i Rwanda

1 Opsamlende spørgsmål, i klassen (skriv evt noter her i docs) (20 min) (Modul 01)

Hvad var folkeforbundet?	En international organisation, der blev oprettet efter 1.verdenskrig. Organisationen skulle sikre international fred og samarbejde, og inden for organisationen arbejdede Danmark for at fremme nedrustning og fredelig konfliktløsning.
Hvad er FN?	Forenede nationer - Et af FN's hovedformål er at opretholde international fred og sikkerhed. FN har med sin globale medlemskreds en særlig legitimitet, der er central i forbindelse med krisestyring og fredsbevarende indsatser.
Ved Nürnberg Domstolen i 1946 blev topnazister stillet til regnskab for deres forbrydelser under Holocaust. Hvad blev de dømt for?	Brud på menneskeligheden Dømt for forbrydelser mod menneskeligheden
Hvordan (sådan cirka) definerer FNs folkedrabskonvention folkedrab. Er der uklarheder?	Det skal gå ud over en af fire følgende grupper National - altså en gruppe fra sammen land, eller er fra samme nation Etnologisk - gruppe med fælles kulturel baggrund og sprog Racemæssig - deler samme fysiske karakteristikaer og genisk tilhørsforhold Religiøs - samme religiøse overbevisning

Hvorfor var det vigtigt at få indført international lovgivning omkring folkedrab?	For at forhindre fremtidige folkedrab FN's medlemslande er ikke juridiske, men mere moralsk forpligtede til at gribe ind ved et folkedrab.
Er Folkedrabskonventionen en normativ eller en deskriptiv kilde? (og hvad betyder det for vores læsning af kilden?)	Folkekrigskonventionen, officielt kendt som "Konventionen om forebyggelse og straf for folkekrig," er en normativ kilde. 1. Normative Egenskaber: Vurderinger og Standarder: Konventionen fastlægger hvad der betragtes som folkekrig og specificerer de handlinger, der udgør folkekrig. Forpligtelser: Den foreskriver, hvad stater bør gøre for at forebygge og straffe folkekrig. Den angiver specifikke forpligtelser for medlemsstaterne, såsom at straffe gerningsmændene og at samarbejde med internationale organer for at forhindre folkekrig. Regler og Sanktioner: Den opstiller regler for adfærd og sanktioner for overtrædelse af disse regler, hvilket er karakteristisk for normative dokumenter. Eksempler Artikel II i konventionen definerer folkekrig og de handlinger, der udgør folkekrig, som eksempelvis drab på medlemmer af en bestemt gruppe, alvorlig tilskadekomst eller påføring af levevilkår beregnet på at ødelægge

	gruppen. Artikel III og IV beskriver strafbare handlinger i forbindelse med folkedrab og staternes ansvar for at straffe disse handlinger.
Hvor forpligtede er FN medlemslande mon til at følge FN's konventioner?	Selvom FN's medlemslande juridisk set var forpligtede til at følge folkedrabskonventionen siden 1948, var implementeringen og håndhævelsen af disse forpligtelser ofte utilstrækkelig. Dette blev tydeligt under folkedrabet i Rwanda, hvor internationale og nationale politiske faktorer hindrede effektiv intervention og forebyggelse, på trods af de eksisterende juridiske forpligtelser.
Hvor effektiv har FNs folkedrabskonvention været?	1948 havde de nu fået en konvention der definerede folkedrab, så man i fremtiden kunne forhindre det i at ske. Det blev sat i stå under den kolde krig, og blev først genoptaget efter murens fald 1989, da den kolde krig var slut. Det bekræfter også en minimal effektivitet, i de første 40-50 år, efter konventionen fandt sted.
Kender I til andre folkedrab i det 20. århundrede, som ikke er blevet nævnt?	

2 Befolkningsgrupperne i Rwanda (15 min) (Modul 02)

1. Befolkningsgrupperne i Rwanda

Opgave: Arbejd Individuelt (eller i par: men skriv i jeres eget docs)

a) Hvordan ser Rwanda ud geografisk og i forhold til befolkningsgrupper?

Areal:	Mindre end jylland, over 12 mio
Nabolande:	Den demokratiske republik congo, burundi, tanzania og uganda
Befolkningstæthed:	Over 12 millioner bor på et lille område
Religion:	57% katolikker 26% protestanter 11% adventister Mindretal muslimere
Etnicitet:	ca. 85% hutuer 14% tutsier 1% twa

b) Der er to teorier omkring hvordan den etniske opdeling i hutuer og tutsier er opstået.

Opsummer kort de to teorier

1) Erhverv og Økonomi	Hutuerne var under, betegnet som undersåtter. Tutsier var bedre stillet økonomisk, de var avlere. Det gjorde, at de styrede huterne. Gav dem militær magt og kongemagt. Teorien siger mere om at det handler om rigdom og social klasse, mere end etnicitet.
2) Etniske og racemæssige forskelle	3 grupper kom til Rwanda på forskellige tidspunkter. Tutsier kom til magten. Europæere viderefører tutsier privilegier, og ud fra racehygiejnisk vurdering. Identitetskort på baggrund af udseende (næse, højde, øjenform) fik senere stor betydning. Skabte mere splid

3. Afkoloniseringen: SANDT eller FALSK (10 min) (Modul 02)

Svar SANDT eller FALSK til følgende 8 udtalelser:

	SANDT	FALSK
Der var ingen voldelige sammenstød mellem hutuer og tutsier i 1950'erne		Der var voldelige sammenstød mellem hutuer og tutsier i 1950'erne. En af de mest markante begivenheder var "Hutu-oprøret" i 1959, også kendt som "Wind of Destruction," hvor hutuerne gjorde oprør mod det tutsi-dominerede

		monarki i Rwanda. Dette oprør førte til voldelige sammenstød mellem de to etniske grupper, resulterende i drab, fordrivelse og massiv politisk og social uro.
FN opfordrer Belgien til at fremme hutuernes stilling i landet	FN opfordrede Belgien, der var den koloniale magt i Rwanda, til at fremme hutuernes stilling i landet. I 1950'erne og 1960'erne begyndte Belgien at ændre sin politik i Rwanda under pres fra både internationale og lokale kræfter, herunder FN. FN udtrykte bekymring over de etniske spændinger og anbefalede reformer for at skabe mere lighed mellem hutuer og tutsier. Belgien begyndte derefter at støtte hutuernes politiske mobilisering og opfordrede til øget deltagelse af hutuer i den politiske proces, hvilket var en del af en bredere dekoloniseringsstrategi.	
Da der begyndte at opstå politiske partier, var de på tværs af de etniske forskelle		De politiske partier, der opstod i Rwanda i slutningen af 1950'erne og begyndelsen af 1960'erne, var ofte

		dannet langs etniske linjer snarere end på tværs af dem. De vigtigste partier repræsenterer specifikke etniske grupper og deres interesser: Parmehutu (Parti du Mouvement de l'Emancipation Hutu): Dette parti, ledet af Grégoire Kayibanda, repræsenterede hovedsageligt hutuerne og kæmpede for deres politiske og sociale rettigheder samt afslutningen af tutsi-dominansen. UNAR (Union Nationale Rwandaise): Dette parti repræsenterede primært tutsier og støttede monarkiet. Det var imod hutuernes politiske bevægelse og ønskede at bevare den tutsi-dominerede status quo. APROSOMA (Association pour la Promotion Sociale de la Masse): Dette parti, ledet af Joseph Gitera, var også hutu-orienteret og fokuserede på at fremme
--	--	--

		hutuernes sociale og økonomiske rettigheder. Disse partier blev dannet ud fra etniske skillelinjer og forstærkede dermed de eksisterende etniske spændinger i landet, snarere end at fremme tvær-etnisk samarbejde.
Hvis man indførte demokrati, ville hutuerne komme til magten da de udgjorde majoriteten i landet	Hvis man indførte demokrati i Rwanda, ville hutuerne sandsynligvis komme til magten, da de udgjorde majoriteten af befolkningen. Hutuerne var den største etniske gruppe i Rwanda, og i et demokratisk system baseret på flertalsstyre ville dette sandsynligvis føre til, at hutuernes politiske partier og ledere opnåede flertallet af stemmerne og dermed magten.	
Det manifest blev offentliggjort af 9 hutuer i 1957 handlede om at vække solidaritet mellem hutuer og tutsier		Det manifest, der blev offentliggjort af 9 hutuer i 1957, kendt som "Bahutu-manifestet," handlede ikke om at vække solidaritet mellem hutuer og tutsier. Tværtimod fokuserede det på at fremhæve de uligheder og den

		opfattede undertrykkelse, som hutuerne oplevede under tutsi-dominansen i Rwanda.
Belgien var glad for at tutsierne krævede selvstændighed		Belgien var ikke glad for, at tutsierne krævede selvstændighed. I stedet var Belgien bekymret over tutsiernes krav om selvstændighed, da det truede kolonimagts kontrol over Rwanda. I 1950'erne begyndte tutsi-eliten at kræve selvstændighed fra kolonistyrer, men Belgien var tilbageholdende med at støtte disse krav, da de var bekymrede for at miste deres indflydelse og kontrol.
Da Belgien i 1959 indsatte hutuer på ledende poster flygtede mere end 100.000 tutsier til nabolande.	Da Belgien i 1959 indsatte hutuer på ledende poster i Rwanda, efterfulgt af opstande og voldelige sammenstød mellem hutuer og tutsier, flygtede mere end 100.000 tutsier til nabolande som Burundi, Uganda og Congo. Denne periode med politisk uro og vold markerede begyndelsen på en langvarig konflikt mellem hutuer og tutsier i Rwanda, der eskalerede i årene op til folkedrabet i	

	1994. Tutsi-flygtninge spillede en afgørende rolle i de efterfølgende politiske og sociale begivenheder i regionen.	
Ved valget i 1961 fik tutsipartiet 78% af stemmerne - hvorefter der var lagt op til en tutsi præsident		Ved valget i 1961 fik tutsipartiet ikke 78% af stemmerne. Det var hutupartiet, Parmehutu, der vandt flertallet af stemmerne. Efter denne sejr blev hutu-politikerens Grégoire Kayibanda valgt til præsident, hvilket markerede starten på hutuernes politiske dominans i Rwanda. Denne begivenhed markerede en vigtig overgang i Rwandas politiske landskab, idet hutuerne, der udgjorde flertallet af befolkningen, overtog magten fra tutsierne.

4. Dansk rejsebog om etniske grupper i Rwanda (1957) (15 min) (Modul 03)

1a. I par, læs kilden fra 1957 (nedenfor).

<https://www.his2rie.dk/kildetekster/folkedrabet-i-rwanda/kildetekst-7/>

1b. Gå derefter ind i den nedenstående lækre oversigt over kildekritiske spørgsmål. I skal udvælge 3 af punkterne ud fra, hvilke 3 I mener, der er mest relevante i forhold til netop denne kilde. Snak om, hvad man kan få ud af kilden ved at fokusere på netop de 3 kildekritiske pointer.

Oversigten:

<https://docs.google.com/document/d/1oXqjWWmqzKzfRzV64Cf8OFLYRw29mS3F/edit?usp=sharing&ouid=101213551777543132031&rtpof=true&sd=true>

Kildekritisk pointe	Dine noter
Ophavspersonen	Det vil være værdifuldt at identificere og undersøge ophavspersonen til denne danske rejsebog fra 1957. Hvem var forfatteren, og hvilken baggrund havde han? Hvilke holdninger og forudindtagelser kunne forfatteren have haft, og hvordan kunne disse have påvirket hans skildring af de etniske grupper i Rwanda?
Historisk kontekst	Det er vigtigt at forstå den historiske kontekst, hvori denne rejsebog blev skrevet. Hvad var de dominerende synspunkter og fordomme om etniske grupper i denne periode? Hvordan påvirkede europæiske synspunkter og koloniale magtforhold forfatterens fremstilling af de etniske grupper i Rwanda?
Kildens troværdighed	Det er afgørende at evaluere kildens troværdighed. Hvordan blev oplysningerne indsamlet, og hvilke kilder eller metoder blev brugt? Er der beviser for, at oplysningerne er nøjagtige og pålidelige, eller kan der være en tendens til stereotyper eller generaliseringer?

--	--

5 Rwandas første præsident Grégoire Kayibanda - 7 spørgsmål (25 min) (Modul 03)

Ud fra jeres lektie til i dag skal I besvare et par spørgsmål omkring landets første præsident, Grégoire Kayibanda. Arbejd i par, men skriv noter i jeres eget docs.

Spørgsmål:	Dine noter:
I 1962 blev Grégoire Kayibanda valgt som Rwandas første præsident. Et par år forinden, i 1957 havde han stiftet et parti. Hvilket parti var det?	Hutu-parti (Hutuernes sociale bevægelse)
To år senere, i 1959, stiftede han endnu et parti. Hvilket parti var det?	Parme-hutu (forkortelse af Parti du Mouvement de l'Émancipation Hutu)
Hvad går igen i de to partinavne?	Det der går igen ved de to partinavne er "Hutu". Derfor ville det kunne tyde på, at han havde en holdning til de 3 grupper, også selvom han var præsident for hele Rwanda, og ikke kun Hutuerne.
Læs og sammenlign følgende to citater, begge sagt af Kayibanda i taler (fra hhv. 1959 og 1964) 1959: Vores bevægelse er for hutu-gruppen. Den er blevet fornærmet, ydmyget af	Han starter med at tale for hutuerne. At det er dem der er blevet behandlet dårligt, og de fortjener at få deres land tilbage. Hvor han senere hen snakker om, at alle skal være lige, og alle skal være brødre.

tutsi invasionen. Vi er nødt til at oplyse vejen for masserne. Vi er der for at give landet tilbage til dets ejere. Det er bahutuernes [<i>hutuernes</i>] land. Den lille tutsi kom med de rige. Hvem var det der ryddede skoven? Var det gahutu* eller hvad? <i>*I Rwandas oprindelsesmyte er den første konge Kigwa, som steg ned fra himlen og fik 3 sønner: Gatwa, Gahutu og Gatutsi.</i> 1964: Embrace democracy and become the disciples of the new Rwandian system. We want that all citizens should be brothers. We will be lenient to you, as long as you cooperate. Diskuter nu kort, hvad de to citater fortæller os om præsident Kayibandas syn på forholdet mellem hutuer og tutsier. Skriv et par noter.	
Skriv kort hvordan betegnelsen "kakerlakker" udviklede sig omkring tutsier.	De blev omtalt som værende kakerlakker, som skulle udryddes. Derfor begyndte hutu-befolkningen at jage tutsierne ud af deres huse og byer. De flygtede til nabolandene. Som en gentagelse af urolighederne, blev tusinder af tutsier dræbt og deres ejendele konfiskeret af hutu-befolkningen.
Rwanda bevægede sig fra at være et land med flere partier til reelt at være	Det var det eneste parti der opstillede kandidater, men da partiet på sin vis repræsenterede hutuerne, som jo

en etpartistat, styret af Kayibandas parti. Alligevel anså omverden Rwanda som værende et demokrati. Hvorfor?	udgjorde flertallet af landet, anså omverdenen den nye selvstændige nation for at være et demokrati.
---	--

6 Tidslinje (15 min) (Modul 05)

I par får I udleveret 12 begivenheder, som I skal sætte i korrekt kronologisk rækkefølge.

Begivenhederne:

- Præsident Habyarimanas fly skydes ned over Kigali.
- Tyskland koloniserer Rwanda og Burundi. Tyskland regerer indirekte gennem tutsi monarkiet.
- Kaffepriserne falder drastisk, og der er hungersnød i Rwanda.
- Hutuen general Juvénal Habyarimana foretager et kup og bliver præsident i Rwanda.
- Belgien overtager kolonien Rwanda og Burundi, og fortsætter med at regere gennem tutsi monarkiet.
- FN indfører folkedrabskonventionen (Genocide Convention)
- Rwanda og Burundi deles og bliver selvstændige. Hutu præsidenten Kayibanda indsættes i Rwanda, og 130.000 tutsier flygter til Burundi, Zaire og Uganda.

- **Arushi forhandlingerne i Tanzania finder sted, og der åbnes op for at tutsier kan vende tilbage til Rwanda.**
- **RPF (Rwandan Patriotic Front), bestående af eksil tutsier, dannes i Uganda.**
- **Belgien indfører identitetskort. Alle identificeres ud fra deres etnicitet: Hutu, Tutsi eller Twa.**
- **RPF angriber Rwanda første gang.**
- **Den paramilitære organisation Interahamwe dannes - og netværket Akazu ("zero network")**

Begivenhed	Årstal
Tyskland koloniserer Rwanda og Burundi. Tyskland regerer indirekte gennem tutsi monarkiet.	1894
Belgien overtager kolonien Rwanda og Burundi, og fortsætter med at regere gennem tutsi monarkiet.	1918
Belgien indfører identitetskort. Alle identificeres ud fra deres etnicitet: Hutu, Tutsi eller Twa.	1933
FN indfører folkedrabskonventionen (Genocide Convention)	1948
Rwanda og Burundi deles og bliver selvstændige. Hutu præsidenten	1962

Kayibanda indsættes i Rwanda, og 130.000 tutsier flygter til Burundi, Zaire og Uganda.	
Hutuen general Juvénal Habyarimana foretager et kup og bliver præsident i Rwanda.	1973
RPF (Rwandan Patriotic Front), bestående af eksil tutsier, dannes i Uganda.	1988
Kaffepriserne falder drastisk, og der er hungersnød i Rwanda.	1989
RPF angriber Rwanda første gang.	1990
Den paramilitære organisation Interahamwe dannes - og netværket Akazu ("zero network")	1990
Arushi forhandlingerne i Tanzania finder sted, og der åbnes op for at tutsier kan vende tilbage til Rwanda.	1992-1993
Præsident Habyarimanas fly skydes ned over Kigali.	1994

3 Årsagerne til folkedrabet (Modul 05)

1: Kolonihistoriske årsager (s. 57-58)	Kolonimagterne var skyld i mistillid mellem de to befolkningsgrupper. De havde levet i fred og idyl med hinanden, indtil de blev koloniseret. Nogle siger kolonimagterne forstærkede forskellen mellem hutuerne og tutsierne og ikke deciderede forklarede folkedrabet alene. Der var tre ledere - Hutu (landbrug og jordskatter), Tutsi (rekruttering til militæret), Tutsi (fastlægger grænser). Disse tre ledere gjorde, at man ikke kunne opleve magtmisbrug for en enkelt person. Koloniseringen gjorde, at der ikke længere var kontrol af magtmisbrug (som de ellers havde haft styr på) og derfor ikke længere tre ledere. Hutuerne distancerede sig fra tutsierne, fordi belgierne inddelte dem i to forskellige grupper
2: Krav om magten (s. 58-59)	Præsidenten nød godt af magt og privilegier. Der var blandt forsvarer egne rækker utilfredshed, da fredsftalens bestemmelser om sammenlægning af det eksisterende militær med Rwandas Patriotiske Front ville bringe manges militære karriere i fare. Borgmestre og embedsmænd frygtede også for deres

	fremtidige erhverv. Det fik magteliten til at føre en smædekampagne mod tutsier, i håb om at det kunne samle hutuerne og få dem til at glemme uretfærdigheder i landet. Alle tutsier i Rwanda blev hutuernes fjende.
3: Økonomisk nedtur og kampen om land (s. 59-60)	Faldende internationale kaffepriser ramte Rwandas økonomi meget hård, da 75% af landets import indtægter kom fra kaffe. Værre blev det, at der samtidig opstod tørke i slutningen af 1980'erne. I den periode voksede Rwandas gæld, og i 1992 skyldte landet 870 mio dollars væk. Ikke nok med det, så steg arbejdsløsheden også. Jorden blev udmarvet grundet en overintensiveret dyrkning, og de oplevede et gennemsnitligt fald i levegrundlaget på 40% fra 1989 til 1993. Magteliten lavede en kampagne, der baserede sig på fordømmelse af tutsierne, og den gav tutsierne ansvaret for alle ulykker i landet.
4: Flygtninge (s. 61-62)	Op mod 700.000 tutsier flygtede til nabolande, og hutuer tog flugten til Rwanda fra Burundi. Tutsi flygtningestrømme fra Rwanda foregik især i perioderne 1959-1962, 1972-1973 og begyndelsen af 1990'erne. De tutsier, der var flygtet fra Rwanda gennem årene, blev gjort til et skræmmebillede, for hvad ville de ikke kunne finde på, hvis de vendte hjem. Nogle historikere er af den overbevisning at RPF bærer en del af

	ansvaret for folkedrabet, da den med sine militære aktioner bevidst provokerende hutu-styret med den intention at få styret til at angribe civile i landet, hvorfor RPF havde en plausibel grund til at overtage magten. Andre historikere mener ikke, at RPF bevidst gik efter at fremprovokere folkedrabet.
5: Mediernes rolle (s. 62-63)	De spillede en stor rolle i fremprovokeringen af og gennemførelsen af et brutalt folkedrab. Selv om det kun var 66% af rwanderne som kunne læse, blev det hutu-ekstreme talerør. Bragte artikler og budskaber, der oftest var illustreret med tegninger, hvis budskab var klare. Selvom det kun udkom et par gange om måneden, og der ikke var mere end 1.300-1.500 eksemplarer, fik det stor indflydelse da dens budskab hurtigt spredte sig. Det blev nemlig gengivet i andre magasiner og læst op på offentlige møder. I Kangura blev hutuernes ti bud for første gang offentliggjort. Ejeren Hassan Nheze blev senere dømt for livstidsstraf for sin rolle i Rwandas folkedrab af Det Internationale Krigsforbrydertribunal for Folkekrænkelse, om end han ikke havde slået nogen ihjel rent fysisk. Selvom kun 29% ejede radio i 1991, fik den stadig en stor rolle i udbredelsen af propagandaen mod tutsierne. Der var en tradition, at man altid hører radio på arbejdspladser og offentlige steder. Indtil 1992 var den eneste

	radiokanal den nationale Radio Rwanda (NNR). Den brugte det meste af sendetiden på præsidentielle udmeldinger og regeringsmæssige bekendtgørelser. Tutsi-eksil hæren RPF i 1991 startede deres egen radio, Radio Muhaburga, valgte hutu-regeringen hurtigt efter at starte Radio Television Libre des Mille Collines (RTLM). Der spillede man sange, der indbød til had mod både tutsier og moderate hutuer. Blandt andet med den populære musiker Simon Bikendi, ligesom de ansvarlige fra RTML alle kom fra eliten omkring præsident Habyarimana. Den blev hurtigt populær. Hutu-propaganda om, at alle tutsier var skadedyr som man måtte af med
--	---

4. Diskussionsspørgsmål til kapitlet (Modul 06)

I grupper på 3 skal I diskutere følgende spørgsmål og tage noter:

Spørgsmål til diskussion:	Dine noter:
Hvad kan forklaringen være på, at FN afviste general Dallaires fax fra januar 1994?	Fordi mindre end 24 timer efter nedskydningen af præsidentens fly blev premierministeren og hendes mand bræbt af hutu-gerningsmænd. 's afvisning af general Dallaires fax fra januar 1994 kan forklares på

flere måder:

Manglende Forståelse af

Situationens Alvor: Det er muligt, at FN's ledere ikke fuldt ud forstod den alvorlige karakter af den information, der blev præsenteret i faxen. De kunne have undervurderet truslen om forestående folkedrab i Rwanda og derfor ikke prioriteret handling.

Intern Kommunikationsfejl: Der kunne have været interne kommunikationsproblemer eller bureaukratiske forhindringer i FN-systemet, der forhindrede effektiv videregivelse og behandling af Dallaires advarsel.

Manglende Politisk Vilje til

Handling: På grund af politiske hensyn eller manglende interesse fra FN's medlemslande kunne der have været en generel modvilje mod at engagere sig i konflikten i Rwanda eller tage effektive skridt til at forhindre folkedrab.

Racisme og Manglende

Engagement: Der har været spekulationer om, at der var elementer af racisme eller ligegyldighed over for afrikanske konflikter i FN's reaktion. Dette kunne have bidraget til den utilstrækkelige håndtering af Dallaires advarsel.

Begrænsede Ressourcer og

	Kapaciteter: FN kunne have været begrænset af ressourcer og kapaciteter til at reagere hurtigt og effektivt på advarslen fra general Dallaire. Samlet set var årsagerne til FN's afvisning af Dallaires fax en kompleks blanding af faktorer, der omfattede både interne og eksterne politiske, institutionelle og menneskelige faktorer.
Hvorfor ønskede gerningsmændene at dræbe nogle belgiske FN soldater, og var det i orden at Belgien og FN bagefter trak størstedelen af UNAMIR soldaterne ud af Rwanda?	Gerningsmændene ønskede at dræbe nogle belgiske FN-soldater som en del af deres plan om at destabilisere og underminere FN's tilstedeværelse i Rwanda. Angrebene på de belgiske soldater, herunder drabet på ti belgiske FN-blå hjelmsoldater den 7. april 1994, blev anset for at være en del af den bredere strategi for at skabe kaos og forhindre effektiv intervention fra FN i Rwandas konflikt. Efter drabet på de belgiske soldater og den eskalerende vold i Rwanda, besluttede Belgien at trække sine styrker ud af FN-missionen (UNAMIR). Denne beslutning blev også stærkt påvirket af den interne belgiske offentlige opfattelse af tragedien og den frygtede risiko for yderligere angreb på belgiske

	soldater. FN blev også tvunget til at reducere sine styrker i Rwanda som følge af den stigende vold og det eskalerende folkedrab. Beslutningen om at trække størstedelen af UNAMIR-styrkerne ud af Rwanda var kontroversiel og blev senere kritiseret for at have efterladt rwandiske civile uden beskyttelse og for at have svigtet sit mandat til at forhindre folkedrab. I retrospekt er det imidlertid klart, at FN's og Belgien's handlinger ikke var tilstrækkelige til at forhindre folkedrabet i Rwanda. Denne tragedie førte til en bredere debat om ansvar, intervention i konflikter og det internationale samfunds forpligtelse til at forhindre folkedrab.
Hvordan forløb begyndelsen af folkedrabet? • Hvad var planlagt på forhånd? • Hvem overtog ledelsen af landet? • Hvem var de første, der blev dræbt - og hvordan?	Planlægningen af folkedrabet var allerede i gang inden nedskydningen af præsidentens fly. Den ekstreme hutu-falang, herunder medlemmer af regeringen, militæret og interahamwe-militsen, havde udarbejdet detaljerede lister over tutsier og moderate hutuer, som de ønskede at eliminere. Disse lister blev brugt til at koordinere angreb og massakrer, hvilket tyder på en omfattende forberedelse til

	folkedrabet. Efter nedskydningen af præsidentens fly og begyndelsen af volden overtog ekstreme hutu-ledere som premierminister Agathe Uwilingiyimana kontrollen over landet. Hun blev imidlertid dræbt kort tid efter under angreb på hendes hjem af regeringsstyrker og interahamwe-militsen. De første, der blev dræbt under folkedrabet, var typisk tutsier og moderate hutuer, der blev betragtet som forrædere. De blev ofte identificeret gennem lister udarbejdet af de ekstreme hutu-grupper. Mange blev dræbt ved skydning, knivstik eller med macheter, og nogle blev også massakreret i deres hjem eller i offentlige steder som kirker og skoler. Dette markerede begyndelsen på en systematisk og koordineret massakre, der snart eskalerede til et fuldt folkedrab.
Hvem var de 3 grupper af gerningsmænd? (noter detaljer)	Regeringsstyrker: Dette omfattede soldater fra Rwandas regeringshær, politistyrker og andre statslige sikkerhedsenheder, der var involveret i planlægningen, koordineringen og udførelsen af massakrerne. Mange af regeringsstyrkerne var medlemmer af den etniske hutu-gruppe og var under ledelse af ekstreme hutu-ledere.

	Interahamwe: Interahamwe var en ekstremistisk hutu-milits, der var tæt knyttet til regeringspartiet MRND og spillede en central rolle i gennemførelsen af folkedrabet. Interahamwe-militsen var ansvarlig for at mobilisere og bevæbne civile hutuer til at deltage i massakrerne, samt for at organisere og udføre angreb på tutsier og moderate hutuer.
	Impuzamugambi: Impuzamugambi, også kendt som "Forsvarets Front for Hutu-Patriotismen," var en anden ekstremistisk hutu-milits, der var aktiv under folkedrabet. Denne gruppe var også tæt knyttet til regeringspartiet MRND og deltog i massakrerne af tutsier og moderate hutuer. Impuzamugambi-militsen var kendt for deres brutalitet og effektivitet i gennemførelsen af folkedrabet.

5. De 10 folkedrabsstadier i filmen *Sometimes in April* (Modul 06 + 07)

I par, gennemgå de 10 folkedrabsstadier og skriv noter omkring, hvordan hvert stadie kommer til udtryk i filmen indtil videre:

Stadie	Spørgsmål	Dine noter
1. Klassificering	Hvor i filmen beskrives klassificeringen mellem hutu og tutsi? Hvilke historiske forklaringer gives/vises i starten af filmen?	I filmen "Sometimes in April" beskrives klassificeringen mellem hutu og tutsi i forskellige scener, men en central scene, hvor denne klassificering diskuteres, er i begyndelsen af filmen, hvor hovedpersonen Augustin og hans ven, der er belgisk journalist, diskuterer etnisk identitet og forskelle. De diskuterer de historiske konflikter og spændinger mellem hutu og tutsi, herunder den belgiske kolonipolitik, der bidrog til at forstærke disse forskelle. I starten af filmen gives der flere historiske forklaringer på konflikten mellem hutu og tutsi. Disse inkluderer: Belgisk Kolonialisme: Filmen fremhæver den rolle, som belgisk kolonialisme spillede i at forstærke og institutionalisere etnisk skelnen mellem hutu og tutsi. Belgien anvendte en politik med

		raceklassificering, hvor tutsi blev betragtet som overlegne og blev begunstiget i forhold til hutu. Uafhængighedsbevægelse: Filmen viser også begyndelsen på uafhængighedsbevægelsen i Rwanda og de politiske konflikter, der opstod mellem hutu- og tutsi-samfundene i denne periode. Dette omfatter opstanden i 1959, hvor hutuerne kæmpede for politisk magt og endelig opnåede uafhængighed i 1962. Disse historiske forklaringer hjælper med at etablere baggrunden for konflikten og spændingerne mellem hutu og tutsi, som er centrale temaer i filmen.
2. Symbolisering	Hvordan symboliseres grupperne i folkedrabet? Augustin nævner på et tidspunkt skolens rolle i dette.	I "Sometimes in April" symboliseres hutu- og tutsi-grupperne gennem forskellige elementer i filmen, herunder visuelle symboler, dialog og handlinger. Augustin nævner skolens rolle i

		dette, da skoler og uddannelsesinstitutioner blev brugt som steder til mobilisering og propagandering af had mod den modsatte etniske gruppe. Et eksempel på symbolsk repræsentation af grupperne er den måde, hvorpå karaktererne klæder sig og identificerer sig. Tutsierne portrætteres ofte som mere "vestlige" eller "europæiske" i deres tøjstil og opførsel, mens hutuerne ofte portrætteres i mere traditionelle eller etnisk identificerede tøjstilarter. Desuden bruges sprog og symbolske handlinger til at differentiere mellem grupperne. For eksempel bruges etniske stereotyper og negative beskrivelser af hinanden i dialogen mellem karaktererne. Desuden vises voldshandlinger og angreb på medlemmer af den modsatte etniske gruppe som en form for symbolsk repræsentation af den eskalerende konflikt og hadet mellem
--	--	--

		hutu og tutsi. Augustins omtale af skolens rolle i konflikten antyder, at uddannelsesinstitutioner blev brugt til at indoktrinere og manipulere unge mennesker til at deltage i hadefulde handlinger mod den modsatte etniske gruppe. Skoler blev brugt til at sprede propaganda og fremme etniske stereotyper, hvilket bidrog til at forstærke de eksisterende spændinger og konflikter mellem hutu og tutsi.
3. Diskriminering	Hvordan bliver politisk magt brugt til at fratage rettigheder fra tutsierne i filmen?	I filmen "Sometimes in April" bliver politisk magt brugt til at fratage rettigheder fra tutsierne på flere måder: Diskriminerende Lovgivning: Filmen viser, hvordan den belgiske kolonimagt og senere den hutu-dominerede regering vedtager lovgivning, der diskriminerer tutsierne og giver fordele til hutuerne.

		Dette inkluderer love og politikker, der begrænser tutsiernes adgang til uddannelse, beskæftigelse og politisk deltagelse. Propaganda og Demonisering: Politisk magt bruges også til at fremme propaganda og demonisere tutsierne som en trussel mod hutu-folket. Gennem offentlige medier og regeringskampagner fremmes etniske stereotyper og negative forestillinger om tutsierne, hvilket skaber en atmosfære af had og mistillid. Militarisering og Vold: Den hutu-dominerede regering bruger politisk magt til at militarisere samfundet og undertrykke enhver opposition fra tutsierne. Dette inkluderer oprettelsen af paramilitære grupper som Interahamwe, der angriber og dræber tutsier og moderate hutuer. Etnisk Baserede Kvoter:
--	--	--

		Politisk magt bruges også til at implementere etnisk baserede kvoter og kvotefordelingsordninger, der favoriserer hutuerne og marginaliserer tutsierne. Dette ses især i uddannelses- og beskæftigelsessystemerne, hvor tutsierne systematisk bliver udelukket fra muligheder for advancement og succes. Gennem disse metoder og brugen af politisk magt fratages tutsierne gradvist deres rettigheder og muligheder, hvilket skaber en atmosfære af undertrykkelse og frygt i samfundet.
4. Dehumanisering	Hvordan dehumaniseres tutsierne i filmen? Hvilken rolle og hvilket ansvar har medierne i dette?	I filmen "Sometimes in April" dehumaniseres tutsierne på flere måder: Brug af Etniske Stereotyper: Tutsierne bliver ofte omtalt og fremstillet gennem etniske stereotyper, der reducerer dem til "fjenden" eller "den anden". Dette skaber en opfattelse af, at tutsierne

		er mindre værdige eller mindre menneskelige end hutuerne. Propaganda og Demonisering: Medierne spiller en central rolle i at fremme propaganda og demonisere tutsierne som en trussel mod hutu-folket. Gennem offentlige medier og regeringskampagner spredes etniske stereotyper og negative forestillinger om tutsierne, hvilket skaber en atmosfære af had og mistillid. Brug af Voldelige Sprogbrug: Tutsierne bliver ofte omtalt med voldelige og nedværdigende sprogbrug, der bidrager til deres dehumanisering. Dette kan omfatte brugen af øgenavne og fornærmelser, der reducerer tutsierne til objekter eller fjender, der skal bekæmpes. Fysisk Afstandstaging: I filmen ses også en fysisk afstandstaging fra tutsierne, hvor de bliver isoleret og marginaliseret
--	--	---

		fra resten af samfundet. Dette kan være både symbolsk og bogstaveligt, og det skaber en opfattelse af, at tutsierne er adskilte og anderledes end resten af befolkningen. Medierne har en betydelig rolle og ansvar i denne dehumanisering af tutsierne. Gennem deres evne til at formidle budskaber og forme offentlige holdninger kan medierne enten bidrage til at opretholde og forstærke denne dehumanisering eller arbejde imod den ved at fremme tolerance, forståelse og menneskelighed. Desværre vælger medierne i filmen at indtage en position, der styrker hadet og dehumaniseringen af tutsierne, hvilket bidrager til eskaleringen af konflikten og folkedrabet.
5. Organisering	Augustin er med i hæren og ses i en scene træne Interahamwe-soldater/mi	I filmen "Sometimes in April" skildres Augustins deltagelse i træningen af Interahamwe-soldater og

	litser. Hvordan skildres dette og andre dele af organiseringen?	andre dele af organiseringen på en række måder: Øjeblikke af Ambivalens: Augustins deltagelse i træningen af Interahamwe-soldater skildres med en vis grad af ambivalens. På den ene side viser filmen Augustins tvivl og ubehag ved at være involveret i træningen af militser, der begår grusomme handlinger. På den anden side vises det også, hvordan han føler sig tvunget til at adlyde ordrer og deltage i aktiviteter, han ikke nødvendigvis støtter eller tror på. Brug af Symbolske Handlinger: I scenerne, hvor Augustin træner Interahamwe-soldater, bruges symbolske handlinger til at skildre den organiserede vold og hadet mod tutsierne. Dette kan omfatte brugen af våben, uniformer og militær træningsteknikker, der understreger den militarisering og brutalitet, der
--	--	--

		karakteriserede Interahamwe-militsen. Manipulation og Indoktrinering: Filmen viser også, hvordan Augustin og andre soldater bliver manipuleret og indoktrineret til at deltage i folkedrabet gennem propaganda og hadefulde ideologier. Dette kan omfatte brugen af taler, møder og andre former for manipulation, der opildner til vold mod tutsierne og andre "fjender" af regimet. Kulturel og Social Kontekst: Filmen skildrer også den kulturelle og sociale kontekst, hvori Augustin og andre soldater opererer. Dette inkluderer den omfattende korruption, der præger det politiske og militære system i Rwanda, samt den dybt rodfastede etniske konflikt, der ligger til grund for folkedrabet. Samlet set skildrer filmen Augustins deltagelse i træningen af Interahamwe-soldater og
--	--	--

		andre organisatoriske aspekter af folkedrabet som komplekse og modsætningsfyldte. Mens han deltager i disse aktiviteter, viser filmen også hans indre kamp og ambivalens over at være en del af en så grusom og destruktiv proces.
6. Polarisering	Hvordan optræder polariseringen i filmen? Er der andre end tutsier, som forfølges?	I filmen "Sometimes in April" optræder polariseringen tydeligt gennem flere forskellige måder: Etnisk Polarisering: Den primære form for polarisering i filmen er den etniske konflikt mellem hutu og tutsi. Tutsierne bliver målrettet og forfulgt af hutu-militsen og andre ekstreme hutu-elementer. Denne etniske polarisering er central for filmens plot og udgør grundlaget for de tragiske begivenheder, der udspiller sig. Politiske Skel: Ud over den etniske konflikt er der også politisk polarisering mellem

		regeringen og oppositionen. Dette ses gennem oppositionslederes forfølgelse og drab, herunder Augustins ven, der er en belgisk journalist. Den politiske polarisering bidrager til den generelle ustabilitet og vold i landet. Sociale Skel: Der er også skildret sociale skel mellem forskellige samfundsgrupper i Rwanda, selvom det ikke er lige så fremtrædende som de etniske og politiske skel. Disse sociale skel kan omfatte forskelle i uddannelsesniveau, økonomisk status og adgang til ressourcer, hvilket kan have betydning for, hvem der bliver forfulgt og dræbt under folkedrabet. Udover tutsierne bliver andre minoritetsgrupper også forfulgt i filmen, selvom de ikke nødvendigvis får lige så meget fokus som tutsierne. Dette inkluderer moderate hutuer, der modsætter
--	--	--

		sig regimets ekstreme politikker, samt andre mindre etniske og sociale grupper, der opfattes som en trussel mod regimet eller dets allierede. Dog er fokus primært på tutsiernes lidelser, da de udgjorde hovedmålet for folkedrabet i Rwanda i 1994.
7. Forberedelse	I hvilke scener ses den mere konkrete forberedelse og hvordan?	I "Sometimes in April" vises den mere konkrete forberedelse til folkedrabet i flere scener gennem filmen: Træning af Militser: En af de mest markante scener, hvor den konkrete forberedelse til folkedrabet ses, er i scenerne, hvor Interahamwe-militsen og andre hutu-militsgrupper trænes og organiseres. Disse scener viser militsernes træning i brugen af våben, taktikker og militærstrategier, der skal bruges til at angribe og dræbe tutsier og andre mål.

		Propaganda og Indoktrinering: Der er også scener, der viser den propagandistiske indsats og indoktrineringen af befolkningen for at mobilisere dem til at deltage i folkedrabet. Dette kan omfatte offentlige taler, radio- og TV-udsendelser samt kampagner, der opildner til vold og had mod tutsierne. Våbenindkøb og Opbygning af Ressourcer: Filmen viser også scener, hvor våben og andre ressourcer indkøbes og opbygges til brug under folkedrabet. Dette kan omfatte våbenhandel og skjulte våbenlagre, der forberedes til brug i angrebene mod tutsierne og andre mål. Organisering af Angreb: Endelig viser filmen scener, hvor angrebene mod tutsierne og andre mål planlægges og organiseres. Dette kan omfatte koordineringen af angrebene, udarbejdelsen af lister
--	--	---

		over mål og målrettet angreb på tutsi-samfund og andre steder, hvor tutsierne er samlet. Disse scener viser den systematiske og omfattende forberedelse, der fandt sted forud for folkedrabet i Rwanda, og hvordan forskellige elementer af samfundet blev mobiliseret og organiseret til at deltage i den voldelige og destruktive proces.
8. Forfølgelse	Hvordan forfølges tutsierne?	I filmen "Sometimes in April" forfølges tutsierne på flere forskellige måder: Fysisk Angreb og Drab: Tutsierne bliver målrettet og angrebet fysisk af hutu-militsen og andre ekstreme hutu-elementer. Dette kan omfatte angreb med våben såsom macheter, knive og skydevåben samt andre former for fysisk vold, der resulterer i drab og lemlæstelse af tutsierne. Forfølgelse og Jagt:

		Tutsierne bliver forfulgt og jagtet af hutu-militsen og andre ekstreme hutu-elementer, der søger at opspore og dræbe dem, hvor de end måtte gemme sig. Dette inkluderer jagt på tutsier, der forsøger at flygte og søge tilflugt i skjul eller i andre lande. Blokerede Flugtveje: Hutu-militsen og andre ekstreme hutu-elementer blokerer flugtveje og forhindrer tutsierne i at undslippe fra volden og forfølgelsen. Dette gør det vanskeligt for tutsierne at flygte og søge beskyttelse andre steder, hvilket øger deres sårbarhed over for angreb. Angreb på Tilflugtssteder: Tutsier, der søger tilflugt i kirker, skoler og andre offentlige steder, bliver angrebet og massakreret af hutu-militsen og andre ekstreme hutu-elementer. Disse tilflugtssteder, der normalt ses som sikre steder, bliver omdrejningspunktet for
--	--	--

		nogle af de mest grusomme massakrer under folkedrabet. Disse handlinger viser den systematiske og brutale forfølgelse af tutsierne under folkedrabet i Rwanda og det ekstreme had og vold, der blev rettet mod dem af hutu-militsen og andre ekstreme hutu-elementer.
9. Udryddelse	Hvordan skildres udryddelsen i filmen?	I "Sometimes in April" skildres udryddelsen af tutsierne på en række måder, der afspejler den grusomhed og tragedie, der fandt sted under folkedrabet i Rwanda: Massakrer og Voldshandlinger: Filmen viser flere massakrer og voldshandlinger, hvor tutsier bliver målrettet og dræbt af hutu-militsen og andre ekstreme hutu-elementer. Disse scener viser de grusomme og brutale metoder, der blev brugt til at udrydde tusinder af tutsier, herunder brugen af macheter, knive og

		skydevåben. Angreb på Tilflugtssteder: Filmen viser også angreb på tilflugtssteder, hvor tutsier søgte beskyttelse, herunder kirker, skoler og hospitaler. Disse scener viser, hvordan tutsier, der troede, de var sikre i disse steder, blev angrebet og massakreret af hutu-militsen og andre ekstreme hutu-elementer. Flygtningekrisen: Filmen skildrer også den omfattende flygtningekrise, der opstod som følge af folkedrabet, hvor tusinder af tutsier forsøgte at flygte fra volden og forfølgelsen. Disse scener viser desperationen og lidelsen blandt tutsier, der forsøger at undslippe døden og finde sikkerhed andre steder. Internationale Reaktioner: Endelig viser filmen også de internationale reaktioner på folkedrabet, herunder FN's manglende evne til
--	--	--

		at forhindre massakrerne og redde tusinder af uskyldige liv. Disse scener viser den globale skam og skyld, der blev følt over verdens manglende handling i lyset af en af de værste menneskelige tragedier i moderne historie. Samlet set skildrer filmen udryddelsen af tutsierne som en af de mest grusomme og tragiske episoder i moderne historie, der står som et skræmmende eksempel på menneskets ondskab og destruktivitet.
10. Benægtelse	Optræder der benægtelse i filmen? Hvilken rolle har broderen i dette?	I "Sometimes in April" optræder der benægtelse af folkedrabene i visse scener, og Augustins bror Honoré spiller en central rolle i denne del af historien. Benægtelse af Voldens Omfang: Honoré repræsenterer en holdning af benægtelse af voldens omfang og grusomhed. Han nægter at tro på, at så mange mennesker kan være

		blevet dræbt, og han afviser Augustins forsøg på at informere ham om de grusomheder, der finder sted i landet. Dette afspejler en bredere tendens til benægtelse og fornægtelse af folkedrabets realitet blandt nogle af Rwandas indbyggere, der ikke ønsker at konfrontere sandheden om, hvad der foregår. Religiøs Tro: Honoré søger trøst og håb i sin religiøse tro og nægter at acceptere virkeligheden om folkedrabets grusomhed. Han insisterer på, at Gud vil beskytte dem og at retfærdighed vil ske, hvilket afspejler en form for benægtelse af de uhyrligheder, der finder sted, og manglen på handling for at forhindre eller stoppe dem. Familieforbindelser: Honorés benægtelse af voldens omfang og Augustins forsøg på at overbevise ham om sandheden skaber spændinger og konflikter inden for familien. Dette
--	--	---

		viser, hvordan benægtelse kan påvirke selv nære relationer og skabe splittelse og konflikt, når nogle medlemmer af samfundet nægter at acceptere virkeligheden om folkedrabets grusomhed. Samlet set viser Honorés karakter i filmen, hvordan benægtelse kan fungere som en mekanisme til at undslippe virkeligheden og beskytte sig mod smertefulde og chokerende sandheder. Hans rolle illustrerer de forskellige måder, hvorpå folk kan reagere på og håndtere chokerende og traumatiske begivenheder som folkedrabet i Rwanda.
--	--	--

Modul 07: Besvar desuden følgende 2 spørgsmål:

Hvilke diskussioner har de amerikanske politikere, embedsmænd og militær? Hvad er deres argumenter for og imod at intervenere?	I filmen "Sometimes in April" diskuterer amerikanske politikere, embedsmænd og militære ledere spørgsmålet om, hvorvidt USA skal intervenere i folkedrabet i Rwanda. Diskussionerne omfatter en række forskellige argumenter for og imod intervention: Argumenter for intervention: Moralisk pligt: Nogle politikere og embedsmænd argumenterer for, at USA har en moralsk pligt til at gribe ind for at forhindre folkedrab og redde uskyldige liv i Rwanda. De understreger vigtigheden af at handle for at forhindre menneskelig lidelse og forhindre en humanitær katastrofe. Nationale interesser: Nogle argumenterer for, at USA har strategiske og nationale interesser i at intervenere i Rwanda for at forhindre destabiliseringen af regionen og forhindre spredningen af konflikten til andre lande. De fremhæver betydningen af at bevare stabiliteten og sikkerheden i Afrika. Internationale forpligtelser: Nogle fremhæver USA's internationale forpligtelser og forventninger om at handle i overensstemmelse med internationale normer og værdier, herunder beskyttelse af menneskerettigheder og forhindring af
---	--

folkedrab.

Argumenter imod intervention:

Mangel på nationale interesser:

Nogle politikere og embedsmænd argumenterer for, at USA ikke har væsentlige nationale interesser i Rwanda og derfor ikke bør intervenere militært. De fremhæver behovet for at fokusere på andre områder, hvor USA har mere direkte strategisk interesse.

Risiko for militær engagement: Nogle advarer mod risikoen ved at engagere USA militært i en kompleks og farlig konflikt i Rwanda. De understreger behovet for at undgå at trække USA ind i en langvarig og potentielt blodig konflikt, hvor amerikanske tropper kan blive udsat for fare.

Manglende folkelig støtte: Nogle argumenterer for, at der ikke er tilstrækkelig folkelig støtte i USA til at retfærdiggøre militær intervention i Rwanda. De mener, at der ikke er tilstrækkelig opbakning fra den amerikanske offentlighed eller Kongressen til at retfærdiggøre en militær handling.

Disse argumenter og diskussioner afspejler de komplekse politiske og strategiske overvejelser, der er involveret i beslutningen om at intervenere i en udenlandsk konflikt som folkedrabet i Rwanda. De viser også de forskellige vægtninger af moralske, nationale og internationale

	hensyn, der spiller ind i sådanne beslutninger.
I en scene diskuteres definitionen af folkedrab. Kan du huske, hvad definitionen er? Hvilke problemer ligger der i denne diskussion?	I scenen, hvor definitionen af folkedrab diskuteres i "Sometimes in April", refererer definitionen sandsynligvis til FN's definition af folkedrab, som er fastlagt i FN's Folkedrabskonvention fra 1948. Ifølge denne konvention defineres folkedrab som "enhver handling begået med henblik på at ødelægge helt eller delvist en national, etnisk, racemæssig eller religiøs gruppe som sådan". Dette kan omfatte handlinger som drab, tortur, tvangsforflyttelse, seksuel vold og andre former for overgreb, begået med det formål at udrydde eller undertrykke en bestemt gruppe. Problemerne, der kan opstå i denne diskussion, kan omfatte: Fortolkningsspørgsmål: Der kan opstå uenighed om, hvordan definitionen af folkedrab skal fortolkes og anvendes i en bestemt situation. Nogle kan argumentere for, at visse handlinger ikke opfylder kriterierne for folkedrab, mens andre mener, at de gør det. Bevisbyrde: Der kan være udfordringer i at indsamle tilstrækkelige beviser for at bevise, at folkedrab finder sted. Dette kan være særligt udfordrende i kaotiske og konfliktfyldte situationer

som i Rwanda under folkedrabet.

Politiske interesser: Der kan være politiske interesser involveret i at definere en konflikt som folkedrab eller undgå en sådan definition. Dette kan påvirke beslutningstagning og internationale reaktioner på konflikten.

Manglende handling: Der kan være problemer med at anerkende og reagere på folkedrab, hvis det ikke er klart defineret som sådan. Dette kan resultere i manglende handling eller utilstrækkelig respons fra det internationale samfund.

I "Sometimes in April" afspejler diskussionen om definitionen af folkedrab disse komplekse spørgsmål og udfordringer, der er forbundet med at identificere, forstå og reagere på folkedrab i virkeligheden.